

Geriausiu parodomųjų sodų kategorijoje pripažintas australiškas „Trailfinders“ sodas atskleidžia, kaip sukurti tvarią aplinką mieste. Į australiškais augalais apželdintą sodą įkomponuota studija, o kriokliai sukuria ramią, atpalaiduojančią aplinką.

Kraštovaizdžio architektė
Asta Grabauskienė

Sodų mados – 2013-ieji

ŠIEMET ŠIMTAJŲ JUBILIEJŲ ŠVENTUSI PRESTIŽINĖ SODŲ PARODA LONDONE „CHELSEA FLOWER SHOW“, KAIP IR KASMET, PRITRAUKUSI GALYBĘ LANKYTOJŲ IŠ VISO PASAULIO, TEIKĖ ATGAIVĄ AKIMS IR SIELAI. NORS SODŲ BUVO ĮRENGTA DAUG IR ĮVAIRIŲ: NUO NATŪRALISTINIŲ IKI SUKURTŲ LAIKANTIS ANGLŲ TRADICIJŲ, ĮKVĖPTŲ JAPONIŠKŲ SODŲ DVASIOS IR GRIEŽTAI GEOMETRINIŲ, DAUGELIŲ JŲ SIEJO TA PATI GIJA – EKOLOGIJA IR TVARUMAS.

Tuo tikslu buvo naudojamos biojvairovę skatinančios pievų augalų sodinimo schemas, įrengti vandens telkiniai su moderniausiomis lietaus vandens surinkimo technologijomis. Augalų spalvų tendencijas būtų sunku tiksliai nusakyti, bet vis dar labai madingi šalti purpurinės, mėlsvos, rausvos atspalviai, derinami su gelsvai ir mėlsvai žalsva bei balta. Purumas ir lengvumas, matyt, – svarbiausi šiuolaikinio gėlyno bruožai. Atsvara jam teikia atidžiai parinkti medžiai, karpomi krūmai, kiti sodo elementai. Atrodo, kad dabar madinga kurti netgi apleisto, „laukinio“, sodo išpūdį. Tačiau kai kuriuose parodos kūriniuose buvo demonstruojami tradicinio sodo, kai vienos rūšies augalai sodinami grupėmis, pavyzdžiai, nevengiant rododendrų, azalijų, augalų, buvusių itin madingų prieš dvidešimt metų.

Atrodo, dabar madinga kurti apleisto, „laukinio“, sodo įspūdį.

Natūralistinis, tarsi susipynusių pievų augalų apželdinimas vis dar madingas. ▲

Ekstravagantiškas derinys miesto terasai: rausva, pilka ir pilkšvai žalsva. ▼

Aukso medalį laimėjęs dizainerio Nigelo Dunnetto Karališkajam Kanados bankui sukurtas vandens sodas – tai idėja, kaip įrengti namo mieste stogo terasą, kad ši teiktų ramybę, skatintų bioįvairovę, padėtų panaudoti lietaus vandenį. ▲

Kitas aukso medaliu įvertintas sodas – Christopherio Bradley-Hole kūrinys. Tai angliško kraštovaizdžio abstrakcija, įkvėpta japoniškų sausųjų sodų. ▲

Šiame soduose, kaip niekada anksčiau, buvo gausu skulptūrų. Dalis jų išties padėjo geriau perteikti sodo idėją, bet kai kurios atrodė taip, tarsi įrengtos tik tam, kad sodas pateisintų puoselėjamus parodomąjį sodo lūkesčius, kad tai būtų dar vienas šou elementas. Gal todėl šių metų parodoje, mano manymu, kai kuriuose soduose trūko harmoningos visumos ir buvo pernelyg pasiduota siekiui sukurti šimtmečio jubiliejaus vertą sodą. Aukso medaliais įvertinta net 10 parodomųjų sodų, bet geriausi buvo pripažinti australiškas „Trailfinders“ sodas, kurį sukūrė pripažintas tvaraus Australijos kraštovaizdžio

puoselėtojas dizaineris Phillipas Johnsonas. Jo sodo idėja buvo sugrąžinti žmones į gamtą ir suaktyvinti visas jų jusias. Dizaineris pademonstravo savo patirtį, kaip, išmaniai panaudojant vandens išteklius, išsaugant vietos augaliją, galima gyventi, o ne kovoti su gamta. Žinoma, toks žiuri sprendimas – atiduoti aukščiausią balsą australų sodui sukėlė nepasitenkinimo bangą tarp parodoje dalyvavusių anglų dizainerių ir jų rėmėjų. Bet toks susirūpinimas atskleidžia ne tik anglų nenorą užleisti lyderių pozicijas sodų dizaino srityje, bet ir tai, kokia svarbi jų gyvenimo dalis yra sodai.

Originalus Roberto Myerso sprendimas sodo akcentu padaryti įgilintą erdvę su buksmedžiais. ▶

